

hr

Prijedlozi 2016.

Hrabrost milosrđa

Tijekom 2015. godine u Taizéu smo tražili načine uključivanja u nove oblike solidarnosti; to je danas vrlo hitno. Diljem zemlje, novi oblici nevolja – migracijske, ekološke i socijalne – podjednak su izazov za vjernike različitih religija kao i nevjernike.

Oružano nasilje čini strahovitu štetu u ime nehumanih ideologija. Bez gubitka lucidnosti, ali uz otpor strahu koji generira nesigurnost, naše „Hodočašće povjerenja“ će se nastaviti. Oni koji jedva čekaju živjeti – ili već žive – globalizaciju solidarnosti imaju još veću potrebu podržavati jedni druge.

„Kad oluja bjesni, kuća utemeljena na stijeni stoji čvrsto.“ (Matej 7,24-25)
Želimo graditi svoje živote na Kristovim riječima – onda će naša stijena biti sačinjena od nekih temeljnih stvarnosti Evandjelja dostupnih svima: **radost – jednostavnost – milosrđe**. Brat Roger postavio ih je u srce života naše Zajednice iz Taizéa; one su mu omogućile da ide naprijed, čak i u teškim vremenima. On ih je prihvatio kako bi im se vraćao iz dana u dan.

Tijekom sljedeće tri godine ove će tri riječi nas pratiti. Godinu 2016. ćemo započeti milosrđem, u istom duhu kao i godina milosti koju je proglasio papa Franjo.

Evandjelje nas zove da svjedočimo Božjem suosjećanju. Ovdje je pet prijedloga za buđenje hrabrosti milosrđa u nama.

f. Alois

Povjermimo se Bogu koji je milosrđe

*Ti si Bog praštanja, milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđu velik.
(Nehemija 9,17)*

Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan. (Luka 6,36)

Prema Bibliji, Bog je milosrđe ili, drugim riječima, suosjećanje i dobrota. Pričajući prisposobu o ocu i dvojici sinova (Luka 15), Isus nam pokazuje kako Božja ljubav ne ovisi o našim dobrim djelima; ona se daje bezuvjetno. Otac ljubi sina koji ostaje vjeran cijeloga života. No, već pruža ruke prema onomu koji ga je ostavio, još dok je taj sin daleko.

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku. Tako „postaješ sličan Bogu stječući dobrotu. Ispuni srce milosrđem i dobrotom kako bi se zaodjenuo Kristom“. (Bazilije iz Cezareje, 7. stoljeće)

Božja ljubav ne traje samo trenutak, nego dovijeka. Svojim suosjećanjem možemo biti odraz te ljubavi. Mi kršćani, kao i brojni vjernici drugih religija, tražimo kako postaviti milosrđe i dobrotu u središte naših života.

- Prihvatimo Božju ljubav. Bog nikad pred nama ne zatvara svoje srce i Božja vjerna ljubav naš je stalan čuvar, čak i kad padnemo zbog svojih pogrešaka. Ako smo se okrenuli od Boga, nemojmo se bojati vratiti se i pružiti mu svoje povjerenje: Bog se uvijek dolazi susresti s nama.
- Nemojmo gledati na molitvu kao na mučno traganje, nego je prihvatimo kao trenutak da zastanemo i udahnemo, trenutak u kojem nas Duh Sveti ispunjava Božjom ljubavlju i daje nam da nastavimo život milosrđa.

Praštajte uvijek iznova

Zaodjenite se dakle – kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu. Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi. (Kološanima 3,12-13)

Petar upita Isusa: „Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?“ Kaže mu Isus: „Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.“ (Matej 18,21-22)

Božje praštanje nikad ne posustaje. Tijekom svoga čitavog života, pa čak i na križu, Isus je praštao; odbijao je osuđivati bilo koga.

Znati da nam je oprošteno i praštati drugima – to je jedna od radosti koje najviše oslobađaju. To je izvor unutarnjeg mira kojega nam Isus želi prenijeti.

Crkva, zajednica onih koji ljube Krista, pozvana je prepustiti se preobrazbi milosrđem. „Kada Crkva sluša, liječi i pomiruje, ona postaje ono što jest u svom najsjajnijem obliku: zajedništvo ljubavi, suosjećanja, utjehe, jasan odraz Uskrslog Krista. Nikad udaljena, nikad u defanzivi, oslobođena svake strogosti, ona može zračiti skromnim povjerenjem vjere izravno u naša ljudska srca.“ (brat Roger)

Božja poruka praštanja ne može se upotrebljavati kako bi se opravdalo zlo ili nepravde. Naprotiv, ona nas čini slobodnijima kako bismo prepoznali svoje pogreške, kao i pogreške i nepravde oko nas te u svijetu. Na nama je da popravimo ono što se popraviti može.

- Pokušajmo praštati – čak i sedamdeset puta sedam puta. Ako je rana prevelika, krenimo praštati korak po korak. Ponekad bismo željeli praštati, ali nas bolno iskustvo iz prošlosti u tome dugo sprječava.
- Pokažimo da je Crkva zajednica milosrđa koja nikoga ne diskriminira, otvorenosću prema onima oko nas, pružajući gostoprimstvo, suzdržavajući se kategoričkih osuđivanja drugih, braneći ugrožene, gradeći sveobuhvatno i velikodušno srce.

Približimo se nekome u nevolji, sami ili zajedno s drugima

Dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati. (Izaija 58,10)

Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce – kako ljubav Božja ostaje u njemu? (1 Ivanova 3,17)

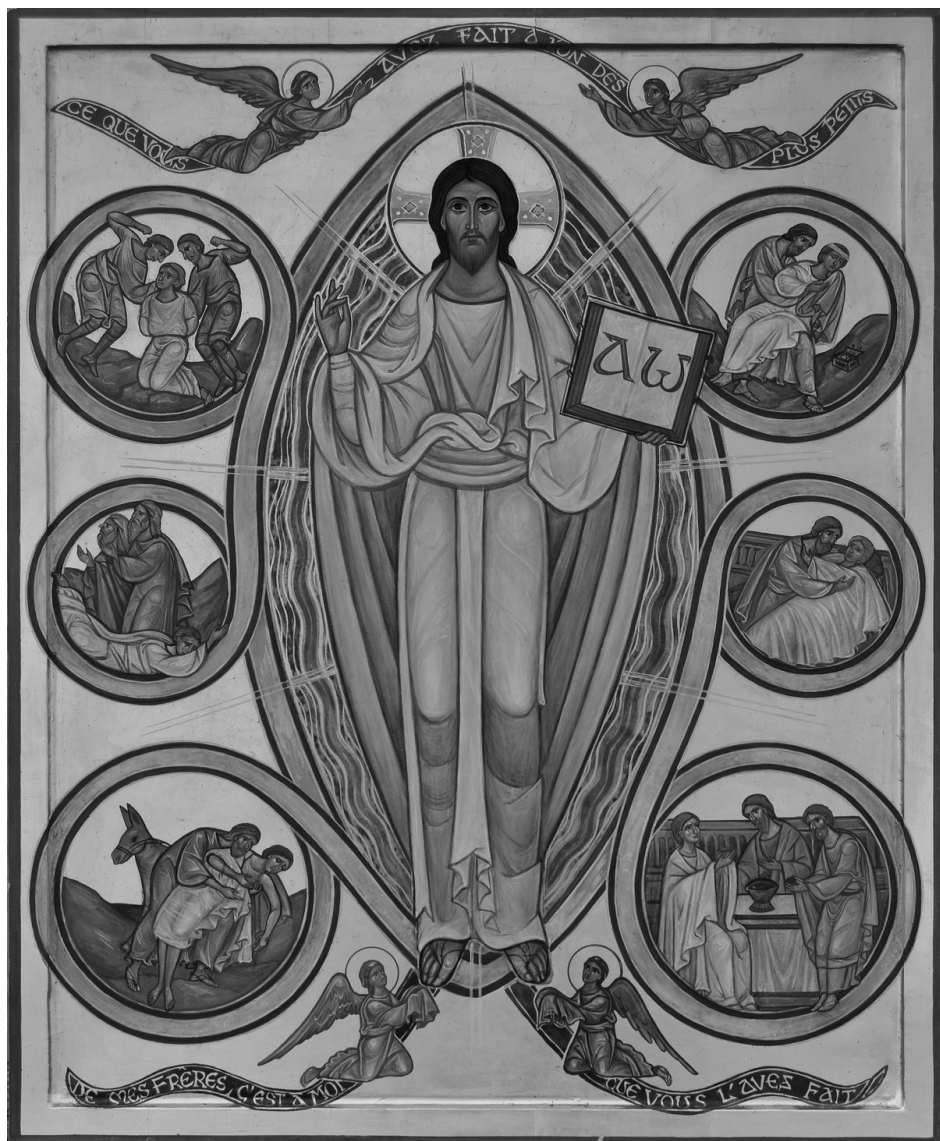
Ikona milosrđa prikazuje Krista koji nas gleda s ljubavlju i priča nam priču o milosrdnom Samaritancu (Luka 10): čovjek je ostavljen polumrtav pokraj puta; neki svećenik i levit prolaze pokraj njega te nastavljaju svojim putem; a stranac, iz Samarije, prilazi ranjenome čovjeku, pobrine se za njega i odvede ga u gostionicu.

Milosrđe otvara naša srca prema teškoćama drugih, prema skrivenim oblicima nevolja, prema materijalnom siromaštvu, kao i prema svim drugim vrstama patnje: djetetu koje prolazi kroz teške trenutke, obitelji u teškoćama, nekom beskućniku, mladoj osobi koja ne vidi smisao u svome životu, starijoj osobi koja je usamljena, izbjeglici – ali i onima kojima obrazovanje, umjetnost ili kultura nisu dostupni.

U siromašnima se nalazi sâm Krist koji se nada našem suosjećanju i koji nam govori: „Ogladnjih i dadoste mi jesti“ (Matej 25). „Iz suosjećanja Krist preuzima na sebe patnje svakoga čovjeka. U svojoj dobroti on otajstveno dijeli patnju koja postoji u svakoj osobi do kraja svijeta.“ (Maksim Ispovjednik, 7. stoljeće)

Kada smo povrijeđeni kušnjama, Krist se brine za nas. Njegov pogled pun nježnosti može se otkriti kroz nekoga tko nam se približava, ponekad kroz neku osobu na koju se gleda svisoka, poput stranca u prispodobi, Samaritanca.

- Usudimo se približiti, sami ili zajedno s drugima, nekome oko nas u nevolji, uz naš put. Milosrđe nije sentimentalno nego zahtjevno: ono ne poznaje granice. Zakon postavlja jasne granice dužnosti, dok milosrđe nikada ne govori: „To je dovoljno; ispunio sam svoju dužnost.“

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · izrađena u Radionici sv. Ivana Damascanskog (Francuska)

Ikona milosrđa

Netko je upitao Isusa: „Tko je moj bližnji?“ Isus prihvati i reče: „Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojnike koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: ‘Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.’“ „Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojnike?“ On odgovori: „Onaj koji mu iskaza milosrđe.“ Nato mu reče Isus: „Idi pa i ti čini tako!“

(Luka 10,29-37)

Četvrti prijedlog

Proširiti milosrđe do društvenih dimenzija

Ja sam Gospodin koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji. (Jeremija 9,23)

Ovo Gospodin traži od tebe: samo činiti pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim Bogom hoditi. (Mihej 6,8)

U Božjem srcu, svi ljudi čine jednu obitelj. Tako se milosrđe širi do još većih dimenzija.

Da bi solidarnost širom svijeta postala realnošću, nezaobilazno je ojačati međunarodne institucije koje na demokratski način uspostavljaju pravila kako bi se osigurala veća pravda i održao mir.

Dug siromašnih zemalja često su prouzročili moćniji narodi i korporacije koje iskorištavaju njihove resurse. Čak i kad nam se čini nemogućim učiniti bilo što kako bismo to promijenili, možemo se prisjetiti da je oprost duga način ponovnog uspostavljanja pravde. Biblija nas podsjeća: „Ako tvoj brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost.“ (Levitski zakonik 25,35)

Širom svijeta su žene, muškarci i djeca prisiljeni napuštati svoje domovine. Njihova je nevolja tako velika da ih ograde neće zaustaviti. Bogate zemlje moraju biti svjesne da snose dio odgovornosti za povijesne rane koje su dovele do masovnih migracija, osobito iz Afrike i Bliskog istoka..

- Važno je shvatiti da, premda priljev izbjeglica i migranata stvara teške probleme, to istovremeno može biti i pozitivna prilika. Oni koji kucaju na vrata bogatijih zemalja potiču ih na solidarnost. Ne pomažu li im istovremeno i steći novu vitalnost? Prihvatajući zajednički izazove koje predstavlja val migranata, europske zemlje mogu ponovo pronaći zamrlu dinamičnost.
- Trebamo nadilaziti strah od stranaca i drugih kultura. Takav je strah razumljiv – oni koji velikodušno pomažu u prijemu izbjeglica ponekad su i potpuno iscrpljeni. Međutim, strah se neće smanjiti ako se ogradimo, nego prije krenemo li u susret nepoznatome. Umjesto da u strancima vidimo prijetnju svome životnom standardu ili svojoj kulturi, nije li hitno primiti jedni druge kao članove iste ljudske obitelji?

Milosrđe prema svemu stvorenju

Šest dana obavljaj svoj posao, ali sedmoga dana od posala odustani, da ti otpočine vol i magarac. (Izlazak 23,12)

Šest godina zasijavaj svoju zemlju i njezine plodove pobiri, a sedme je godine pusti da počiva neobrađena. (Izlazak 23,10-11)

Na jeziku svoga vremena, Biblija nas poziva proširiti svoje suosjećanje na okoliš, poštivati sva živa stvorenja, ne iskorištavati zemlju nerazborito. Jedan kršćanin iz Mezopotamije u 7. stoljeću je napisao: „Suosjećajno srce ne može podnijeti pogled ni na najmanje zlo ili najmanju tugu među stvorenjem.“ (Izak Sirijac)

Prve žrtve ekoloških katastrofa obično su najsiromašniji. Učinci klimatskih promjena već prisiljavaju mnoge ljude na napuštanje mjesta gdje žive.

Zemlja pripada Bogu; ljudska je bića primaju kao dar. Povjerena nam je ogromna odgovornost: brinuti se o planetu, a ne rasipati njegove resurse. Zemlja je ograničena, a i ljudska bića trebaju prihvatiti svoja ograničenja.

Zemlja je naš zajednički dom, a ona danas pati. Ne smijemo ostati ravnodušni prema ekološkim katastrofama, nestanku čitavih vrsta, prijetnjama bioraznolikosti ili masovnom uništenju šuma u određenim dijelovima svijeta.

- Kako možemo izraziti svoju solidarnost s čitavim stvorenjem? Donoseći odluke koje utječu na naše svakodnevne živote, ozbiljno promišljajući o svojim potrošačkim ili građanskim navikama, svjesno odabirući jednostavniji životni stil. Pojednostavljivanje našeg načina života može biti izvor radosti. Primjerice, ima ljudi koji prvoga dana svakog mjeseca poste za klimu i pravdu. Na takav i slične načine moramo pokazati Božje milosrđe prema svemu što je dio našega zajedničkoga doma, Zemlje; to je uvjet za sretan život na Zemlji.

*Tijekom nadolazećih mjeseci, na mrežnoj stranici Taizéa i na društvenim mrežama objavljivat ćemo svjedočanstva koja se tiču „Prijedloga 2016.“. I vi možete s nama podijeliti svoje inicijative pišući na **echoes@taize.fr** te već sada ostati u kontaktu s nama putem sljedećih stranica:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016.

Tijekom godine:

Tjedni susreti mladih, od nedjelje do nedjelje: ići na izvore vjere, produbljavati razumijevanje Božjega milosrđa i tragati za načinom kako to svjedočiti svojim životima.

Od 28. kolovoza do 4. rujna

Tjedni susret, isključivo za mlade u dobi od 18 do 35 godina: studente, mlade zaposlene ljude, mlade koji se bave volonterskim radom, one koji su u potrazi za poslom, ... Dijeleći slične životne situacije, mogu se sastati i razmijeniti iskustva o svojoj budućnosti u svjetlu vjere.

Bukurešt 2016.

S nekolicinom braće i 150 mladih iz različitih zemalja, brat Alois ići će u Bukurešt od 28. travnja do 1. svibnja proslaviti Uskrs s pravoslavnim kršćanima Rumunjske (2016. godine Uskrs se ondje slavi mjesec dana kasnije nego na zapadu).

Ovo hodočašće slijedi nakon posjeta Istanbulu (Bogojavljenje 2013.), Moskvi (Uskrs 2011.), te Moskvi, Minsku, Kijevu i Lvovu (Uskrs 2015.)

Cotonou 2016.

Nakon Johannesburga (1995.), Nairobija (2008.) te Kigalija (2012.), četvrti Međunarodni susret mladih u Africi održat će se u Cotonou (Benin) od 31. kolovoza do 4. rujna.

Ova nova postaja „Hodočašća povjerenja na Zemlji“ okupit će tisuće mladih iz zapadne Afrike. Za njih će to biti prilika da podrže jedni druge u nadi u budućnost Afrike.

Pozvani su i sudionici iz drugih dijelova Afrike ili drugih zemalja svijeta.

Susret u Cotonou želi naglasiti vitalnost, potencijal mlade generacije te vrijednosti koje ovaj mladi kontinent može podijeliti s drugima.

Riga 2016./2017.

39. Europski susret održat će se od 28. prosinca 2016. do 1. siječnja 2017. u Rigi, u Latviji.

Za detalje o različitim susretima pogledajte: www.taize.fr/hr